

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212527
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216212527.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: Z. G., D.. XX.XX.XXXX, N. G. XXXX/XX, Š., o zaplatenie 2.440,19 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd v celom rozsahu zrušuje platobný rozkaz č.k. 15Csp/86/2016-81 zo dňa 19.10.2018.

II. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.991,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.440,19 € od 01.05.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 2.440,19 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 03.06.2013 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.500,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ po výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.10.2014 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 06.11.2014 a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 526,45 eur (č.l. 34, č.l. 108), z čoho bola na istinu započítaná suma 59,81 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 2.440,19 eur, úroky vyčíslené ku dňu 30.04.2016 vo výške 1.014,89 eur, úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 30.04.2016 vo výške 228,34 eur, úroky vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.440,19 eur od 01.05.2016 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.440,19 eur od 01.05.2016 do zaplatenia.

2. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom uvedeným vo výroku I, ktorý však súd následne v celom rozsahu zrušil pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk podľa § 266 ods. 3 C.s.p. (výrok I). Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému postupom podľa § 116 ods. 2 / § 106 ods. 3 C.

s. p. zverejnením oznámenia už dňa 10.04.2017. Žalovaný uplatnený nárok žalobcu nijako nesporeval a k žalobe sa nijakým spôsobom nevyjadril.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

3. Nakoľko žalobca ešte pred prvým pojednávaním vo veci a pred doručením žaloby žalovanému (podaním zo dňa 23.11.2016 - č.l. 35) vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti sumy 228,34 eur, ktorá podľa obsahu čiastočného späťvzatia predstavuje úroky (časť úrokov) vzniknuté od vyhlásenia splatnosti úveru až do 30.04.2016, a v časti úrokov vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.440,19 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, súd podľa § 145 ods. 3 a § 146 ods. 1 CSP ďalej konal o zvyšku nároku bez osobitného rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Zvyšok nároku potom predstavoval nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 2.440,19 eur, zvyšné úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 30.04.2016 vo výške 1.014,89 eur a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.440,19 eur od 01.05.2016 do zaplatenia.

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 03.07.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu a nijako neospravedlneného žalovaného v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-24 vrátane výzvy na úhradu dlžnej sumy s obálkou vrátenej zásielky z 20.10.2014, zmluvy o úvere z 03.06.2013, VOP, sadzobníka poplatkov a výpisu z úverového účtu, doplnenie žaloby s prílohou a čiastočné späťvzatie žaloby z 23.11.2016 a z 29.11.2016 č.l. 33-35, 37-39, návrh na zmenu žalobcu s prílohami č.l.57-71, vyjadrenie žalobcu s prílohami z 29.05.2019 č.l. 107-120).

5. Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný žalobca a žalovaný dňa 03.06.2013 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.500,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 19,50 %, pri RPMN 21,96 %, s konečnou splatnosťou 08.06.2019 a s počtom a výškou splátok: 72 x 63,29 eur. V súlade s bodom 2.2 úverovej zmluvy v spojení s článkom 6 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v znení účinnom od 19.07.2012 vyhlásil veriteľ, po výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.10.2014, mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 06.11.2014 z dôvodu omeškania žalovaného s platením jeho splátok riadne a včas a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 526,45 eur (č.l. 34, č.l. 108), z čoho bola na istinu započítaná suma 59,81 eur. Žalobca si v tomto konaní po čiastočnom späťvzátí z 23.11.2016 - č.l. 35 uplatňoval v konaní nárok na nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 2.440,19 eur, zvyšné úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 30.04.2016 vo výške 1.014,89 eur a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.440,19 eur od 01.05.2016 do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na BENCONT COLLECTION, a.s. uznesením č.k. 15Csp/86/2016-80 zo dňa 18.10.2017. V dôsledku tejto skutočnosti mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, splňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 03.06.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (viď aj bod 4.4 zmluvy) a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeoval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie istiny 2.440,19 eur spolu s vyčíslenými zvyšnými úrokmi a úrokmi z omeškania vzniknutými do predčasného splatenia úveru 06.11.2014 celkom vo

výške 361,43 eur (viď podanie z 29.05.2019 na č.l. 107 a nasl.), ďalej s vyčíslenými zvyšnými úrokmi z omeškania vzniknutými od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 06.11.2014 do 30.04.2016 celkom vo výške 189,88 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.440,19 € od 01.05.2016 do zaplataenia, bola podaná dôvodne a tento nárok žalobcovi vyplýva z príslušných ustanovení uzavretej úverovej zmluvy a vyššie uvedených zákonných ustanovení. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok (ktoré vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) v súlade s úverovou zmluvou (bod 2.2 úverovej zmluvy v spojení s článkom 6 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v znení účinnom od 19.07.2012), ako aj zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva na splatenie dlžnej sumy z 21.10.2014 - č.l. 6) predčasne zosplatnený ku dňu 06.11.2014 (nesporná skutočnosť vyplývajúca napr. z podania z 29.05.2019 na č.l. 107), čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť záväzku z úveru. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 526,45 eur (č.l. 34, č.l. 108), z čoho bola na istinu započítaná suma 59,81 eur. Na základe uvedeného súd žalobe v časti nesplatennej istiny 2.440,19 eur (2.500 - 59,81) s prislúchajúcim prislúšenstvom tak ako je uvedené vo výroku I a bližšie popísané v tomto odseku odôvodnenia ako dôvodnej vyhovel. Súd zároveň zaviazal žalovaného aj k zaplataeniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,25 % ročne z dlžnej istiny od 01.05.2016 do zaplataenia, keďže sa žalovaný s plnením svojho záväzku nepochybné dostal do omeškania (všetko výrok II).

8. Pokiaľ ide o po čiastočnom späťvzati z 23.11.2016 uplatňované riadne úroky, ktoré vznikli od vyhlásenia splatnosti úveru až do 30.04.2016, podľa podania z 29.05.2019 spolu vo výške zostatku 691,94 eur (705,28 - 13,34), vyjmúc z toho sumu 228,34 eur, v ktorej časti bola žaloba uvedeným podaním vzatá späť, súd má za to, že tieto úroky nie je možné žalobcovi priznať. Podľa názoru súdu totiž z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplataenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka,

resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

9. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku II a nárok, pri ktorom bola žaloba čiastočne vzatá späť podľa odseku 3 odôvodnenia rozsudku) zamietol (výrok III).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore (na istinu nemalo vplyv ani čiastočné späťvzatie žaloby). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).